

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvttelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. XXI. De transitu eius cum quodam presbytero ad Papam, & reditu ad
S. Bonifacium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

CAPVT XXI.

*De transitu eius cum quodam Presbytero
ad Papam & reditu ad sanctum
Bonifacium.*

Contrigit autem nutu diuino, quod
quidam Hispaniensis Presbyter, hoc
est, natione Hispanus, Ecclesiasticæ utilita-
tis causa Romam tenderet, & in transitu
ad Coenobium Cassini montis gratia ora-
tionis pariter & hospitalitatis causa decli-
naret. Qui audiens præclaram famam san-
ctissimi Cōfessoris Dei VVillibaldi; & quo-
modo purissimus esset in sanctimonia vi-
tæ, subtilis in profunditate scientiæ, facun-
dissimus in quacunque Deo laudabili, &
hominibus utili propositione; Patrem Mo-
nasterij aduena Presbyter cum decenti ac
reuerenda comitiua sociorum, quæ secum
aduenerat, humiliter aggreditur, petens ab
eo, quatenus ei B. VVillibaldum virum
tanta sapientiâ pollentem & consilio, gra-
tiosum quoq; in verbo, sibi concedere di-
gnaretur, vt eius consilio pariter & auxilio,
tam in via, quàm in viæ termino frueretur.

*Presbyter Hi-
spanus S. VVil-
libaldum Ro-
mam ducit.*

Abbas verò merita causſæ inſpiciens, miſericordia motus, ſciens B. VVillibaldū ei in omnibus agendis fore perutilem, B. VVillibaldo huiuſcemodi petitionē propoſuit, eidem ſupplicans, vt cauſſam tantæ ſalutis promoueret, & gratiam monaſticae commanſionis negligere non formidaret. Nam Angeli ad quæcunque loca miniſterialiter mitterentur, in Deo currerēt: & ipſe in Deo manens, quocunque pergeret cauſſa promouendæ ſalutis proximorum, Deo famularetur. Quod B. VVillibaldus audiens, viſceribus pietatis ſemper abundans, petitioni gratioſè annuit: Nam diu limina BB. Apoſtolorum Petri ac Pauli toto cordis affectu, ſi oportunitas temporis ſe obtuliſſet, viſitare concupierat, niſi quod commanentiam monaſterialis vitæ inuitiſſimè relinquebat.

O Lector ſignanter nota diuinæ ordinationis diſpenſationem; Quod Presbyter ex neceſſitate petebat, B. VVillibaldus ex gratioſa volūtate deſiderauerat: Et ſic Deus neceſſitatem ac bonam voluntatem pro

varietate negotiorum combinans, vtrisque laudabiliter subueniendo consuluit, diuinæ ac sapientissimæ præordinationis suæ conceptum effectu declarans.

*S. VVillibaldus
valedicit Cas-
sienibus.*

His igitur sic dispositis, B. VVillibaldus Abbati & Confratribus dulciter, nec non humiliter accepta licentia valedicens, cum supra nominato Presbytero ac honesta co-

Romam venis.

missa iter aggreditur; & Romam venientes cœli Ianitoris Petri Apostoli, ac Doctoris gentium Pauli suffragia deuotissimè implorabant. Gregorius verò Apostolicæ sedis culmine fulgens, qui tertius tunc in Episcopatu Gregorius appellatus est, beati viri aduentum fideli relatu comperiens, blanda eum ad se voce venire præcepit. Qui ve-

*Accerfitur
S. VVillibaldus
à summo Pon-
tifici.*

*Osculatur pe-
des Pontificis.*

*Exponit Pon-
tifici peregrina-
tionē suam.*

niens, & terræ se pavimento prosternens, ad pedum peruenit oscula beatorum. multa autem charitate, ac benignitatis affabilitate à prædicto Papa susceptus est. Et interrogatus de dudum habitæ peregrinationis labore, omnia, quæ ei in via acciderant, & quā misericorditer Deus de manibus quærentium animam eius multoties eum libe-

raue-

rauerat, & quàm laboriosè Hierosolymam,
& cum quanto periculo alia sanctificatio-
num loca, vtpote à paganis possessa, adic-
rat.

Flebant igitur omnes, tum quia talem
iuuenem pro Domino patriam dereliquis-
se, & rãtos labores pertulisse videbant; tum
etiam quia se nihil talium pro Domino
peregisse dolebant. Cuius cum Papa beni-
gnissimus peregrinationis seriem ipso refe-
rente libenter audisset, & de eius virtutis
constantia attentius miraretur, inter melli-
flua eorum affamina beatus Papa recorda-
tus est, quod S. Bonifacio Archiepiscopo de
cooperatione & societate S. VVillibaldi p-
miserat, paterna exhortatione, & Apostoli-
ca autoritate præcipiendo rogauit, & ro-
gando præcepit, vt sine contradictione, o-
bedientia qua Monachum obedire decet, *Iubetur abire*
sine mora ad S. Bonifacium Moguntinæ se- *in Germaniam*
dis Metropolitanum, cum festinatione p- *ad S. Bonifa-*
peraret, & in vinea Sabaoth fidelem coope- *cium.*
ratorem, & humilem ministrum in omni-
bus, quæ ei S. Bonifacius iniungeret, se exhi-
beret.

beret. Beatus verò VVillibaldus se excusare conabatur, desiderans ad ouilia relictī monasterij, Deo fauente, reuerti. Sed videns, quod in hac excusatione apud Dominum Apostolicum nequaquam proficeret, in spiritu humilitatis obediens, Apostolica benedictione roboratus, in Alamanniam ad S. Bonifacium, sicut ei à Domino Papa præceptum erat, peruenit, & quomodo ad seruiendum & obediendum ei à Domino Papa missus fuerat, ex ordine narrauit.

CAPVT XXII.

De letæ congratulatione S. Bonifacij in aduentu B. Willibaldi, & quod eum in Episcopum consecrauit.

QUOTQUAM S. Bonifacius, ac S. VVunnebaldu, ceterique eiusdem societatis fideles fratres, tam dilectum Deo & hominibus fratrem saluum recepissent, diuittissime in oscula, & in collum irruerunt, & præ gaudio flentes, Deum largitorem omnium bonorum pro vniuersis beneficiis suis glorificauerunt. Sed & Rex Pippinus, vt agno-

Cōmune gaudium ob aduentum sancti Willibaldi.